

донесатъ други. Най-после, ротата бѣ принудена да се оттегли отъ гребена на брѣга въ резервнитѣ окопи, задъ тѣхъ. Тогава турцитѣ, необезпокоявани отъ фланга, настѣпиха отъ с. Дуванджа и прѣснаха верига перпендикулярна на фронта на дветѣ дружини и започнаха да ги поражаватъ надлъжъ и въ тилъ. Командирѣтъ на 3-а дружина изпрати срещу тѣхъ полурота, но тя само зае позиция и откри огънь срещу тухларницата, кждето бѣ залегнала турската верига, безъ да може да я изгони оттамъ. Огънятъ на тая турска верига, преди всичко, бѣ насоченъ противъ раненитѣ войници, събрани въ дола на рѣката, и тѣ, като видѣха, че стоенето имъ тамъ е невъзможно, хукнаха да бѣгатъ назадъ, безъ да обръщатъ внимание на фронталния огънь, отъ който се боеха дотогава. Отстѣпиха и конетѣ на картечната рота.

Следъ като внесоха това смущение, турцитѣ насочиха своя убийственъ огънь противъ веригитѣ; веригитѣ рѣдѣха — числото на бойцитѣ се намали наполовина; по-големата частъ отъ началницитѣ така сжщо паднаха убити или ранени; падна тежко раненъ командирѣтъ на 11-а рота, капитанъ Карамаждраковъ, обаче, докато го изнасяха отъ бойната линия, той бѣ раненъ втори пжтъ смъртно. Това флангово поражение съкруши мжжественитѣ дотогава дунавци — тѣ се помислиха съвършено изоставени. Въ 9 ч. 50 м. пр. пл. бѣ раненъ леко въ врата командирѣтъ на полка. Понеже нѣмаше санитари, превърза го адютантѣтъ му. Въ това време турската колона влѣзе въ Чонгора. Отчаянието обвзе и командира на полка; той каза на адютанта си: „Положението е критическо; всичко е изгубено“ и въ сжщото време изпрати една следъ друга две заповѣди — дружинитѣ да отстѣпятъ, като се почне отъ 3-а дружина. Малко подиръ туй — въ 10 ч. — командирѣтъ на полка, полковникъ Петровъ, падна пронизанъ въ главата и гърдитѣ отъ 5 куршума, навѣрно отъ картечница. Смъртта на неустрашимия командиръ въ момента, когато 3-а дружина отстѣпваше край него, предизвика паника. Дружината, намѣсто да се спре при полковия командиръ, както бѣ заповѣдалъ последниятъ, почна да бѣга назадъ.

Между това, командирѣтъ на 4-а дружина, подполковникъ Дагарадиновъ, бѣ извелъ на огнената линия всички поддрѣжки, и, заедно съ картечната рота, прикриваше отстѣплението на 3-а дружина. Той разви най-силенъ огънь, за да задържи турцитѣ, които, окуражени отъ отстѣплението на българитѣ, почнаха буйно да настѣпватъ. Подполковникъ Дагарадиновъ бѣше получилъ отъ командира на полка втората заповѣдъ да отстѣпи по-